

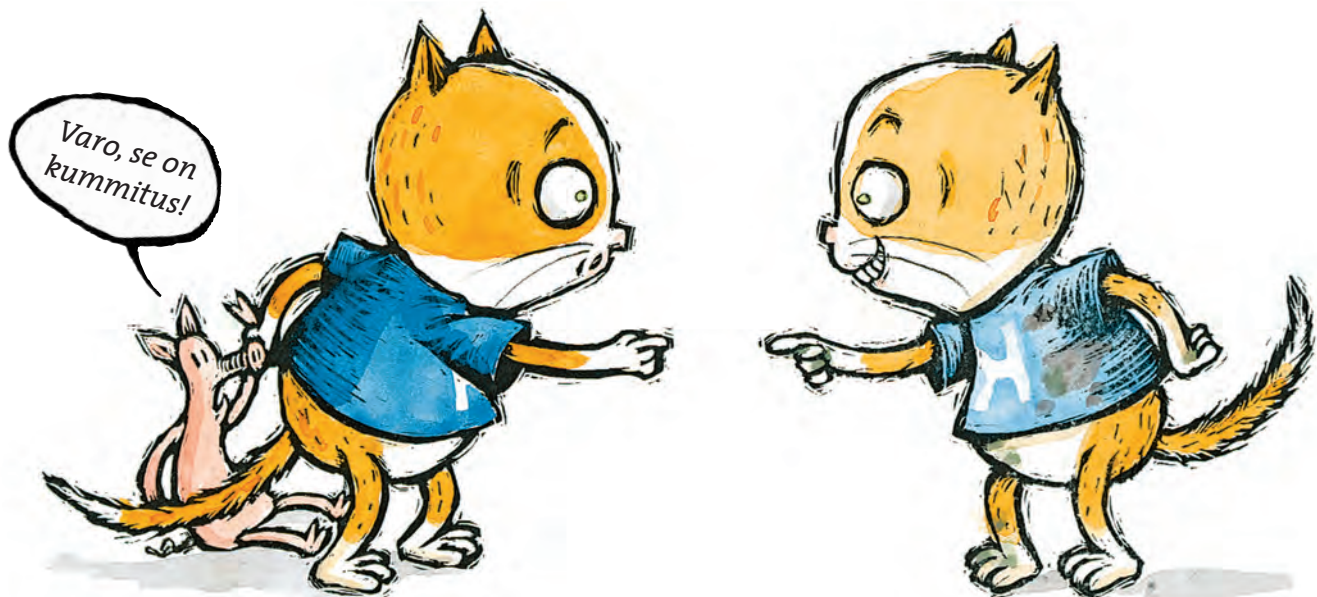
Kun Killi oli saanut Rottalinnan valmiiksi, se muisti mitä äiti oli sanonut. Se tassutteli eteiseen ja katsoi itseään peilistä. Se kääntyili ja vääntyili eri asentoihin, mutta ei huomannut mitään erityistä. Lopulta Killi irvisti ja pani tassut päähän jäniksenkorviksi.

Mutta voi kummaa! Peilikuva ei irvistänytkään vaan nauroi. Killi kosketti peiliä, ja peilin kissa teki samoin...



Yhtäkkiä eteisessä seisoj toinen kissa, aivan Killin näköinen. Tosin se oli vähän vaaleampi, ja sen paidassa oli kirjain väärin päin.

- Terve, kamu! vieras kissa sanoi ja virnisti.
- Te-ter-ve, kuka sinä olet? Killi kysyi varovasti.



When Kitten had finished building his Rat Castle, he remembered what Mother had said. He padded into the entryway and looked at himself in the mirror. He turned and twisted every which way, but didn't notice anything in particular. Finally Kitten pulled a face and put his paws on his head as rabbit ears.

But what on earth! His reflection didn't pull a face—it laughed! Kitten touched the mirror, and the cat in the mirror did the same...

Suddenly in the entryway another cat was standing that looked just like Kitten. Although it was a little lighter in color and the letter on its shirt was the wrong way 'round.

“Howdy, pal!” the new cat said, grinning.

“Hel-lo, who are you?” Kitten said gingerly.

Pig: *Look out, it's a ghost!*

– Minä olen Sottapytty.  
Mutta sano vain Sottis  
niin kuin muutkin,  
vieras vastasi.  
Sitten se  
loikkasi naulakon  
päälle, huiskaisi hatut ja  
lapaset lattialle, ja syöksyi  
keittiöön.

Mutta ei se vielä mitään.



“I’m Sloppy. But you can just call me Slops like everyone else,” the visitor replied. Then he hopped on top of the coat shelf, slung the hats and mittens onto the floor, and darted into the kitchen.

But that was nothing yet.

Pig: *Is that cat’s hat too tight?*